

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680122969088/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Jørgen sprang ned fra Kupeen, ned til Emma, som stod foran Stationsbygningen.

— Er du der, du! sagde han og skød sin Arm ind under hendes og holdt sig tæt ind til hende og tog ikke Øjnene fra hende.

— Du! sagde hun med en Stemme som et Kærtegn og saa paa ham igen.

Vognen holdt ude paa Landevejen og ventede paa dem.

— Nej — lad os gaa, foreslog Emma og lagde Hovedet paa Siden og saa paa Jørgen.

— Ja saamænd, sagde Jørgen.

Saa gav de Ka'len Ordre til at køre hjem, han skulde sige, at de kom senere.

Vognen kørte, og de gik ud ad Landevejen.

Foran Stationen holdt det lange Godstog. Lokomotivet stod og dampede og snurrede saa stiftfærdigt; Dampen gik lige i Vejret. Og den lange Række Vogne rarte sig ikke; kun idet en ny, læsset med Skærver, blev hægtet til, gav hele Rækken sig; Hjulene knirkede og Koblingerne raslede, saa det lød langt ud over de stille Marker. Og saa pib Togføreren og Lokomotivet, og Hjulene knirkede igen, og det gav et Ryk i Koblingerne; Lokomotivet stønnede Damp og Kulrøg til Vejrs i tre tunge Stød og asede sig i Gang; og saa gik Toget.

Jørgen og Emma stod og saa efter det. Langsomt larmede det bort gennem den flade, stille Egn. De hørte det længe.

Og da Togets Larm omsider døde hen, var der ingen anden Lyd over Egnen, end Vallentins Vogn, som raslede paa den frosne Vej et Stykke foran dem.

Det var hen ved Klokken fem. Dagen hældede og Maanen stod paa Himlen; den blev blankere og blankere oppe bag den tynde Frostdis, Skumringen lagde over Markerne.

Et tungt-trædende Bondefruentimmer kom forbi dem paa Landevejen. Ellers mødte de ingen.